Ч. 45 (13.550). Львів, вівторок 20. лютого 1934. Pocztowa opłatę opłacono ryczałtem. Рік LV.

ДІЛО

ВИХОДИТЬ ЩОДНЯ РАНО

РЕДАКЦІЯ І АДМІНІСТРАЦІЯ: Львів, Ринок ч. 10, II. пов.
Конто почт. щадн. 143.322.
Адреса для телеграм: „Діло" Львів.
Головний Редактор приймає від 11—12 год. передполуднем.
Рукописів не звертається.

ПЕРЕДПЛАТА В КРАЮ:
Місячно 5·00 зол.
Чвертьрічно 15·00 „
Піврічно 30·00 „
Річно 60·00 „
ЗА ГРАНИЦЕЮ: В Америці 1 долар, Франції, Голяндії, Бельгії 20 фр. фр., Італії 7·50 зол., Німеччині 7·50 зол., Швайцарії 5 шв. фр., Чехословаччині 30 ч. к., Румунії 150 лей, Болгарії 7·50 зол., Австрії 7·50 зол.— Зміна адреси 1 зол.

Телеф. Редакції: 29-41.
„ Друкарні: 29-26.
В СПРАВІ ОГОЛОШЕНЬ ЗВЕРТАТИСЯ ДО АДМІНІСТРАЦІЇ.
ЦІНА ОДНОГО ПРИМІРНИКА 20 сот.

Трагічна смерть бельгійського короля.

Бельгійський король Альберт вибрався в суботу вечором автом на прогульку в Арденські гори, щоби відвідати Намір. Автом кермував сам. У Марш Ле Дам переодягнувся в туристичний одяг і сказав слузі, щоби тут із автом заждав на нього, а сам пішов у гори. Слуга затривожився, що король довго не вертався, вибрався шукати короля та рівночасно повідомив замок у Брюселі. В год. 2. в ночі в неділю найшли тіло короля з розбитим черепом. В год. 3.30 перевезли тіло до брюсельського замку. Наслідника престола Леопольда, який є у Швайцарії, повідомили телефонічно про трагічну смерть батька. Кн. Леопольд приїхав до Брюселі в неділю вечором, другий син приїде з Остенди.

Над раном відбулося засідання мін. ради, на якім ухвалили різні постанови у звязку зі смертю короля. До часу коронування наслідника престола владу в краю виконуватимуть міністри.

У Брюселі на всіх будинках і домах мають прапори, опущені до половини машту. Вістка про смерть короля викликала жаль серед населення, бо воно ще тямить, як король по-геройськи боровся підчас війни. Уряд видав відозву до населення, в якій говорить про великий смуток, що заляг над краєм. Провідник бельгійських соціялістів і II. Інтернаціоналу Вандервельде заявив, що смерть короля покрила жалобою все робітниче населення.

Всі театри, кіна, розривкові льокалі та школи замкнені.

В понеділок веч. тіло перевезуть із резиденції Лякен до брюсельського замку. Зовсім довкола стануть шпалірі бувш. учасників війни.

До вісьмох днів кн. Леопольда проголосять королем Бельгії.

У ПОХОРОНІ ВІЗЬМЕ УЧАСТЬ ПРЕЗИДЕНТ ФРАНЦІЇ.

ПАРИЖ, 18. 2. ПАТ. Премієр Думерг їде до Брюселі, щоби віддати честь королівським тлінним останкам. Президент Лєбрен із мін. Барту та маршалом Петеном візьме участь у похороні.

ДВОТИЖНЕВА ЖАЛОБА В АНГЛІЇ.

Велике враження викликала в Англії вістка про смерть бельгійського короля. Діти бельгійського короля виховувалися в замку льорда Керзона. Наслідник престола Леопольд образувався в школі в Ітон. Англійський король Юрій наказав 2-тижневу жалобу на кор. дворі. Короля Юрія заступатиме на похороні князь Валії.

ВІДГОМІН У НІМЕЧЧИНІ.

БЕРЛІН, 18. 2. ПАТ. Президент Німеччини та канцлер і міністр закордонних справ вислали кондоленційні телеграми з причини смерти короля Альберта. На урядових будинках вивісили прапори, спущені до половини машту.

СПОЧУВАННЯ ПОЛЬСЬКОГО УРЯДУ.

Віцеміністер Шембек із директором дипльоматичного посольства зложили в імені польського уряду в бельгійському посольстві у Варшаві спочування з причини смерти короля Альберта. Президент Мосціцький вислав королевій Єлисаветі та наслідникові престола телеграми зі спочуваннями.

Після революції в Австрії.

ДАЛЬШІ РЕПРЕСІЇ СУПРОТИ СОЦІЯЛІСТІВ.

ВІДЕНЬ, 18. II. ПАТ. Рада міністрів рішила проголосити всі мандати членів соціял-демократичної партії вигаслими. Хоча союзи розвязані, збірні умови важні дальше, з тим, що на місце розвязаних професійних союзів входять як контрагенти адміністраційні комісії робітничих палат. Крім того рада міністрів розвязала Робітничий Банк.

Комісар м. Відня д-р Шміц задумує усунути прізвища визначних соціялістів із назв вулиць і домів міста. Змінять теж герб міста.

В суботу ранком виконано дальших 8 смертних присудів на соціялістах.

ДОЛЬФУС ВІДГРОЖУЄТЬСЯ ГІТЛЕРІВЦЯМ.

Як повідомляє віденська преса, канцлер Дольфус заявив одному із закордонних кореспондентів, що розвязання соціял-демократичної партії не потягне за собою вкорочення прав робітничої кляси. Уряд не прямує до диктатури. Одиноким його ідеалом незалежність Австрії. Вратування Австрії від червоної небезпеки повинно бути пересторогою для гітлерівців, що в даній випадку уряд дасть собі раду з гітлерівською небезпекою. Гітлер висловив обурення, що німецькі націонал-соціялісти і німецька преса наділяють тепер своєю симпатією австрійську соціял-демократію, мовлячи, що німецька республика є заборолом демократії. Це очевидна іронія. Незабаром покажеться, говорив Дольфус, що австрійці є одинокими демократами і прихильниками суспільного поступу. Врешті заповів канцлер, що нова австрійська конституція буде спиратися на папській енцикліці квадрагезімо анно. На місце дотеперішнього буде покликаний становий парлямент.

ДОЛЬФУС ПРО РЕВОЛЮЦІЮ.

У суботу вечором в бундесканцлерамті було прийняття для закордонних кореспондентів. Канцлер Дольфус змалював історію останніх подій в Австрії. Заявив, що суспільні права робітників наслідком тих подій не потерплять. До катастрофи мусіло дійти, бо соц.-демократи від початку австрійської республики старалися довести до законної диктатури. На щастя сили революціонерів були невеликі, ок. 20.000 шуцбундівців. Інакше пацифікація мусіла би тривати кілька тижнів. Всі горожани, без ріжниці віри та національности, що будуть вірні австрійській республиці, можуть рахувати на охорону влади.

ЗМОВА НА ЖИТТЯ ДОЛЬФУСА.

Австрійський консуль в Женеві одержав кілька анонімних листів, в яких автори грозять Дольфусові крівавою помстою за останні події в Австрії. У Швайцарії зроблено змову на життя Дольфуса.

ДИМІСІЯ НАЧАЛЬНИКА ГОР. АВСТРІЇ.

Начальник Гор. Австрії Шлеґель заявив прилюдно, що уступає тому, що канцлер повідомив його, що його уступлення упростить політичне положення Австрії. Шлеґель належав до тієї групи христ. суспільників, що бажала порозумітись зі соц. демократами.

АРЕШТУВАЛИ ЖИДІВСЬКОГО КОРЕСПОНДЕНТА.

Віденська поліція арештувала кореспондента Жидівської Телеграфічної Агенції ред. Таненбавма. Польське посольство зажадало вияснень.

ЯК АРЕШТУВАЛИ ПОС. ВАЛІША.

Соц. дем. посла Валіша, який скривався вже тиждень, арештували в хвилині, як із жінкою хотів утікати до Чехословаччини. По дорозі пізнав Валіша якийсь залізничник і повідомив жандармерію. Арештували Валіша недалеко дому. Відставили його й жінку до вязниці. Валіш стане перед наглим судом. Австрійський уряд визначив був за виявлення місця побуту пос. Валіша 5.000 шілінґів. Зачувати, що залізничник, який зрадив Валіша, був колись членом соц. дем. партії, з якої його виключили.

ПРОТЕКТОРАТ ДОЛЬФУСОВОЇ.

На просьбу кардинала Інніцера жінка канцлера Дольфуса Альвіна приняла протекторат над акцією помочі вдовам і сиротам по учасниках соц. повстання.

У ЛІНЦУ ЩЕ НЕСПОКІЙНО.

Між ними дійшло в Лінцу знову до кількох сутичок між шуцбундівцями й урядовим військом. Можливе, що гуртки шуцбундівців скриваються перед владою, а як трапиться нагода нападають на держ. обєкти на військо.

ГІТЛЕРІВЦІ КИДАЮТЬ ПЕТАРДИ?

У Відні кинено кілька петард у ріжних місцях центральних дільниць. Здогадуються що це робота гітлерівців.

АРЕШТУВАННЯ.

Віденська поліція арештує тепер людей, які мали звязки із соц. демократами. Арештували багато адвокатів, м. і. д-ра Розенфельда, д-ра Айзлера, д-ра Людера, д-ра Вахса (зі Станиславова) й ін. Арештували теж управителя Централфрідгофу д-ра Ляша, якому закидають, що на цвинтарі за його відомом був склад зброї Шуцбунду.

ДЕКЛЯРАЦІЯ ДВОХ ДЕРЖАВ.

ЛЬОНДОН, 18. II. ПАТ. „Форін Офіс" оголосило комунікат з повідомленням, що уряди Франції, Італії й В. Британії порозумілися 17. ц. м. вечором щодо оголошення спільного комунікату. В комунікаті стверджено, що наради між трьома державами виказали згідність поглядів щодо конечности вдержання незалежности й інтегральности австрійської держави, згідно з постановами трактатів.

ВІДГОМІН АВСТРІЙСЬКИХ ПОДІЙ ЗА ГРАНИЦЕЮ.

У звязку з австрійськими подіями соціялістичні організації у Варшаві пробували в суботу демонструвати шляхом віч і походів проти австрійського уряду. Однак поліція не допустила до того.

В Мадриді скрайно-лівицеві партії влаштували віча, на яких критиковано становище еспанського уряду з приводу незголошення протесту в справі останніх подій в Австрії. В часі демонстрацій комуністи вбили одного фашиста. Також на провінції були неспокої з того приводу. Обурення проти уряду Дольфуса зростає з кожним днем.

В Ню-Йорку були в пятницю вуличні демонстрації проти австрійського терору. В сутичці з поліцією кількасот демонстрантів побито.

СКІЛЬКИ ЗБРОЇ СКОНФІСКУВАЛИ.

До суботи вечором віденська поліція сконфіскувала 3.000 крісів, 85 скорострілів, 1500 ручних ґранат і ок. сто тисяч крісових і револьверових набоїв.

—o—

Скасують арійський параґраф?

Паризькі, чеські й австрійські часописи принесли вістку нібито німецький міністр внутрішніх справ Фрік мав у суботу нараду з дипльоматичним корпусом, акредитованим при німецькому уряді та із спеціяльно запрошеними гістьми. Мін. Фрік виголосив реферат про основи німецьких законів чистости німецької раси. В рефераті заповів міністр частинну зміну фронту супроти жидів у Німеччині. Гітлерівська Німеччина ніколи не думала про примусове виселення жидів, лише для безпеки держави переведла зміни серед кадрів службовиків. Міністр заповів, *що арійський параґраф скасують із 31. березня ц. р.* Цей параґраф мав лише переходовий характер. Після скасування того параґрафу остане в силі лише заборона мішаних подруж, частинне обмеження в адвокатському та лікарському званні та при студіях у вищих школах.

—o—

По широкому світі.

— В Литві ухвалено новий закон про охорону республики, яким передбачено важкі кари за зневагу литовського народу, держави й гербу, за приналежність до ворожих з інтересами литовського народу організацій, за економічну шпіонажу і видавання часописів за чужі гроші.

— Австрійський уряд заборонив всі німецькі часописи з Німеччини на час одного місяця.

— Обі парляментарні палати в Чехословаччині приняли закон про монетарну реформу.

НА ГОСПОДАРСЬКОМУ ФРОНТІ.

Наради Окружних Союзів Кооператив у Центросоюзі.

Дня 10. лютого ц. р. відбулися наради Окружних Союзів Кооператив, які перевів Центросоюз, щоб обговорити важні справи, звязані з орґанізаційною працею нашої кооперації та зі збутом хліборобських продуктів. У нарадах взяли участь представники 18 Окружних Союзів Кооператив, референти Центросоюзу, делегати „Сільського Господаря" та представник редакції „Господарсько-Кооперативного Часопису".

Наради відкрив голова Центросоюзу *Остап Луцький*, який намітив такі завдання Окружних Союзів: 1) перейти в цілости за торг виключно з членами, 2) перевести дальше пропаґанду за приєднуванням членів так, щоби в кожного господарства був принаймені 1 представник членом кооперативи, 3) уділів не треба зменшувати, а навпаки по змозі збільшити, 4) торгувати надалі тільки за готівку і цей рочдельський принцип берегти всюди, 5) наладнувати всюди збут хліборобських продуктів, при чому звертати увагу на те, що цим збутом повинні занятися також Філії „Сільського Господаря", як орґанізації хліборобів, 6) Окружні Союзи мусять скоріш викінчувати біланси низових кооператив, а то тому, що прискорений речинець предкладання статистики до Кооперативної Ради змушує до цього, 7) треба припильнувати справу буджетування у низових кооперативах та окружних осередках, 8) треба занятися вихованням нових кооператорів у кооперативних школах і на кооперативних курсах, треба дошколювати теперішніх практичних робітників на курсах для крамарів, надзірних рад, управ і т. д.

З черги реферував *дир. Юліян Шепарович* орґанізаційні і фінансові справи Центросоюзу та відношення його до останніх рішень у ділянці господарської політики. Обговорив справу піднесення уділового капіталу в Центросоюзі, фінансування збуту яєць і переводження збуту інших продуктів. У звязку зі збутовою акцією вказав на необхідність тіснішої співпраці кооперації з „Сільським Господарем" та на те, що збут сільсько-господарських плодів мусять переводити разом кооперація і „Сільський Господар". Для цього необхідно перевести в життя доручення централь, яке видано окремими обіжниками. Дальше обговорив проєкт примусової орґанізації продуцентів для збуту і перерібки хліборобських плодів, що його передискутовано на окремій конференції у Хліборобській Палаті та ті завдання, які у звязку з цим матиме наша кооперативна орґанізація.

Дальше реферував *дир. Іван Мартюк* справи експорту яєць. Обговорив докладно торговельну і фінансову ділянку цієї справи та зазначив, що в мин. році (1933) вислано через Центросоюз 201 вагонів яєць, що робить 19.393 скринь, або 19.655 і пів сотнарів за 1,608.628.23 зол. В попередньому році (1932) вислано 222 ваґони яєць за кордон, отже тепер зазначився деякий упадок експорту; одначе він є пропорціональний до упадку експорту яєць в цілої Польщі, який є таксамо, як у Центросоюзі, у порівнанні з попереднім роком на 7 відс. менший.

Дальше реферував **дир. інж. М. Творидло** про збут збіжа і хліборобських продуктів, а **дир. Орест Радловський** про збут живини. З рефератів видно, що збут живини розвинувся в цьому році добре, а разом осягнено за всі роди живин, продані через Центросоюз, 870.899.50 зол. Таксамо деякі райони вислали через Центросоюз або продали безпосередньо більші скількости збіжа, про що пізніше буде подане окреме звідомлення. Таксамо у справі живин опрацьовують тепер докладну статистику.

Над рефератами відкрили дискусію, в якій забирали голос: **о. Юхнович** (Зборів), **дир. Рубчак** (Калуш), **дир. інж. Семянчук** (Станиславів), **дир. І. Кузів** (Стрий), **інж. д-р Е. Храпливий** (Львів), **інж. В. Вакуловський** (Рогатин), **дир. П. Палійчук** (Теребовля), **дир. Наконечний** (Борщів), **дир. Трембач** (Збараж), **проф. Чайковський** (Теребовля), **дир. Берлад** (Коломия), **дир. Малаховський** (Тернопіль) та всі референти і предсідник.

По дискусії принято низку резолюцій, а саме в таких справах: 1) про вагу збуту сільсько-господарських продуктів та про переводження його через кооперацію і „Сільський Господар", 2) про необхідність членства кооператив у „Сільському Господарі" та про належне наладнання праці Філій і Кружків „Сільського Господаря", 3) про творення годівельних секцій безріг при Кружках „Сільського Господаря" та про розбудову вже істнуючих секцій, 4) про необхідність аґрономів при Філіях „Сільського Господаря" та про анґажування нових аґрономів як збутових референтів для збуту „С. Г." продуктів, 5) про поширення збуту живини на всі райони, 6) про забезпечення Кружків і Філій „Сільського Господаря" добрим зародовим матеріялом, головно безрог, для годівельних секцій, 7) про збут безрог до беконярень через т. зв. годівельні контракти, які моглиб розділювати наші установи, 8) про збут живини на внутрішньому ринку, 9) про збут збіжа, стручкових ростин, лену та інших плодів ріллі, про підготовку маґазинів і т. д., 10) про конечність ширення відповідної господарської літератури, видань „Сільського Господаря" та нашої кооперації, як належної підготовки збуту с.-г. продуктів, 11) про те, щоби О. С. К. звернули увагу на обезпечення від огню і влому кооперативного майна своїх районів у „Дністрі" та в цих справах порозумілися з централею.

Всі резолюції будуть у подробицях подані до відома окремими обіжниками Окружним Союзам Кооператив. На другий день, 11. лютого ц. р., відбулася ще окрема конференція в торговельних справах збуту яєць.

Ця нарада Окружних Союзів, якої вислідом буде скріплення нашої збутової роботи, дала багато нових гадок для практичної праці нашої кооперації та для поглиблення її діяльности в районах.

ФЕЙЛЕТОН „ДІЛА" З ДНЯ 20. ЛЮТОГО 1934.

СОФІЯ ЯБЛОНСЬКА.

ЛИСТ З КИТАЮ.

ШУКАЮ ПІРАТІВ І КРАЄВИДІВ.

Це трапилося мені з самого початку мого побуту в Юнані, коли я, недосвічена, не знала, ще яке значіння та необмежену владу мають китайські жовніри.

Це було тоді, коли я, хворіючи на романтизм, цікавилася ще піратами, їздила кінно або візником по віддалених на кільканадцять кільометрів від Юнанфу оселях.

В тих моїх мандрівках мені не трапилося щоправда, зустрінути, а навіть здалека побачити, правдивих піратів, зате я багато наслухалася оповідань селян про хитрість та відвагу тих прославлених „королів гір", що час від часу нападали на богатші оселі околиць.

Підчас тих довгих мандрівок я розважувала себе тресуванням голубів, яких я возила зі собою, та в яких я віднайшла незвичайний хист скоролетних листарів. Одного дня, хотячи знати, чи мої голуби вернуться домів аж зпоза тридцяти кільометрів, я вибралася у напрямку гір на дводенну мандрівку двоколесним візником.

На коня я не могла взяти клітки з пятьома голубами. З самого ранку мій невтомний візник, мов расовий коник, біг рівним труськом, протестуючи кожного разу, як я злазила під гору, або коли в мене було бажання йти піхотою. Він очевидно вважав, що я їду за поволі або, що це не лицює моїй „білій" гідности, а може тільки побоювався, що за коротшу дорогу менше йому заплачу*).

Пятнадцять кільометрів за Юнанфу в околиці, куди я віддавна мала намір приїхати фільмувати краєвиди, я зупинила врешті мого візника, який без цього розказу певно біг би без перерви, до останнього віддиху. Витревалість китайців неймовірна. Хоч їх професійна амбіція буває нераз сильніша за витревалість. Нераз платять вони за неї своїм життям.

Я бачила раз на дорозі, недалеко від міста, як по кількагодинній їзді, виснажений візник упав долів перед своїм розжененим візком, де спав, заколисаний довгою їздою, грубий китаєць.

Вилетівши з візка, збуджений стрясом, китаєць підбіг до свого кулі і кричав йому майже у самі вуха:

— Чомуж ти не зупинився відпочити? Яж тобі казав, що треба відпочити!

Візник, що лежав обличчям у калюжі крови, яку виливали його роздерті легені, глянув, мабуть востаннє, на свого пана, якого він возив від десятьох літ.

— Я не смів. Ви спали — відповів він на силу.

— О нещастя, — бідкав китаєць перед юрбою, яка зібралася довкола них. — Я винуватий, бо я спав тоді, коли він колисав мене, як нянька у візку, це моя вина — каявся він, напевно не так з причини цього кулі, — іншого знайти не так трудно — як з остраху перед духом візника, який може переслідувати його ціле життя за свою наглу смерть.

Його візник вже більше не вимовив ні слова і більше ніколи не підвівся з дороги, яка була його призначенням.

Перед сніданком я пішла з моїм кіновим апаратом у гори, з наміром сфільмувати кільканадцять метрів цього дикого юнанського краєвиду скелистих гір, що стрімко спадають униз аж до зеленого озера, окруженого рямкою лісів. По озері плавають довгі білі вітрила, що кидають по прозорій воді свої крилясті тіні.

Коли я вернулась з моїм випорожненим апаратом, вдоволена краєвидами, які під гарне світло мені вдалося схопити на фільмову стяжку, я застала мого візника, як він окрушинками зі свого сніданку годував моїх голубів. Ця сцена зворушила мене та дала щераз доказ незвичайної чулости китайців до птахів та деяких звірят.

Ще більше зворушив мене факт, що й про мене не забув мій візник. На мене чекав чайник гарячого чаю, який він розігрівав на трьох складених до купи каменях, куди він підкидав вах-у-вах сухе листя пальм.

По годині відпочинку ми поїхали далі дорогою, яка тепер збігала долів, у напрямку дороги караван.

З другого боку Сі-Шанського хребту*) що дотикає до озера, видно впав дощ цього ранку, бо дорога стала нараз болотяниста, що спиняло біг візника, який увесь час ховзався по болоті.

Доїзджаючи до широкої долини рижових піль нараз, за сто метрів, я побачила гурт озброєних людей, що йшли нам назустріч. Я була певна, що це пірати, які залюбки „відвідують" цю дорогу караван. На їх вид мене дуже здивувала неймовірна сміливість візника, що їхав назустріч до „піратів", мов до своїх давніх знайомих.

„А може це зрада, змова поміж ними" — подумала я, хоч не рішилася зупинити візника, боячися осмішувати в його очах. — Це було ще тоді, коли я боронила престіжу білої раси в очах азіятів.

Програна за програну я з новоперенятим фаталізмом сходу їхала на небезпеку.

Моє здивування було повне сорому, коли з близька я побачила, що це не були зовсім пірати тільки, навпаки, жовніри, що йшли на зміну доріжньої варти, що боронила цієї дороги, куди часто переїздили каравани соли.

Мій візник, що з розгоном біг з гори, трохи загальмував, наближаючися до жовнірів, а накінець зовсім зупинився на гострий приказ капраля, що йшов за переді свого гугака**).

Обурена цією напастю, я так само гостро, як і він, розказала візникові їхати далі своєю дорогою. Боячися видно за свій заробіток, візник слухняно, хоч несміло, рушив з місця.

Ледви він посунувся на один крок, як лютий капраль з цілої сили вдарив його рушницею по плечах. Візник зойкнув і присів до землі. Тепер я вже була певна, що між ними не було ніякої „змови", навіть колиб ці „жовніри" були тільки звичайними, переодягненими піратами.

(Далі буде.)

*) Тарифа тутешніх візників умовна, залежна від просторіні, а заком від стану доріг та [illegible]. Добрий візник переробляє в день 30—40 клм. за [illegible] найбільше 12 [illegible] юнанських, [illegible]

*) Сі-Шанський хребет сягає до 2200 метрів заледве 300 метрів вище понад місто Юнанфу, яке лежить 1.900 метрів понад рівень моря.

**) З огляду на вузькі дороги в Юнані, [illegible] як і люди, ходять одинцем, довгим гусаком.

Короткий погляд назад...

ЗАЯВА ПОСЛА С. ХРУЦЬКОГО В ІМЕНІ УКРАЇНСЬКОЇ ПАРЛЯМЕНТАРНОЇ РЕПРЕЗЕНТАЦІЇ ПРИ 3-МУ ЧИТАННІ БУДЖЕТУ НА ПЛЕНУМІ СОЙМУ 14. ЛЮТОГО 1934.

(Буквальний переклад з соймового офіціяльного протоколу.)

Сойм переводить тепер третє читання буджету, отже закінчує свою звичайну сесію. З огляду на приняту нову конституцію, може бути це вже остання сесія теперішнього сойму; отже закінчується одна доба польської історії, кінчиться час парляментарного демократичного ладу. Не зайве буде зробити **білянс дотеперішньої діяльности та ролі українського представництва у польському парляменті.**

ВИБОРИ У 1922 Р.

Вперше появились українські посли в польськім парляменті внаслідок риського трактату після виборів 1922 р. і то тільки з Волині, Полісся та Холмщини. Галичина у 1922 р. у виборах не брала участи, тому, що її доля не була ще тоді рішена з державно-правного становища. У виборах 1922 р. національна українська листа на Волині добула всі можливі мандати, а польські партії не дістали ніодного. На Поліссі придбали ми 50 проц. усіх мандатів до сойму та сенату, дарма, що ще не закінчилась репатріяція українського населення Полісся. Зате Холмщина, що вийшла зі світової війни найбільше ослаблена дала нам 4 мандати до сойму і один до сенату, не вважаючи на дуже штучну виборчу геометрію, на підставі якої кожний повіт з українською більшістю придізнали до двох повітів з польською більшістю. Пригадуємо, що перше українське представництво у соймі голосувало за буджетом, висунувши позитивну програму територіяльної автономії. Але його знехтували і на Холмщині Волині та Поліссі надалі триває період шовіністичної системи.

УПР ВІД 1928 Р.

Щодо Галичини, то була це доба польського захоплення перемогою у польсько-українській війні. На всіх українських землях відбувалася поквапна експльоатація занятих теренів і здійснювання концепції проф. Ст. Грабського з його вірою у швидку польонізацію українського народу.

Після виборів 1928 р. появилось у польськім соймі перше представництво українського народу від старої галицької землі. Появилось воно вже після травневого перевороту, в добі занепаду парляментарного ладу, якого фінал прийшов щойно тепер, з ментом, коли більшість прийняла нову коституцію. **Українська Парляментарна Репрезентація,** кидаючи ретроспективний погляд на свою діяльність у польському парляменті, **може ствердити з почуванням виконаного обовязку, що всесторонньо освітлювали становище нашого народу в Польщі.**

У численних промовах з тієї трибуни й інтерпеляціях ми звертали увагу польської суспільности і уряду на ті ненормальні обставини, які запанували на наших етнографічних землях і вказували ми шлях, на якому можна би ті відносини поладнати.

ДОЛЯ УКРАЇНСЬКИХ ПРОМОВ І ВНЕСКІВ.

Ми не обмежувались лише до промов та інтерпеляцій. Ми зголошували внески, що торкалися найріжнороднíших ділянок життя, внески з готовими законопроектами. Ті законопроекти були зроджені життям, серед конструктивної праці в наших організаціях і вони мали на меті підсилити цю нашу творчу працю. Чи ми стрінулись з якимнебудь зрозумінням у польському парляменті? Над нашими промовами панове переходили до денного порядку, не призадумувались над ними, не обмірковували їх, не хотіли нас зрозуміти і найти правду в наших твердженнях. Коли ви слухали нас, то хіби у боєвому настрою і лише для полемічних цілей, щоб зараз таки з місця відкидати наші твердження, спростовувати їх, виказувати їх неслушність, чи хочби тільки висміяти їх і закричати. На міністерських лавках підчас наших промов здебільша царила пустка, а іноді панове міністри навіть остентаційно покидали свої місця на час або підчас наших промов. Наші інтерпеляції, якщо й дочікувались відповіди, то та відповідь звичайно була неґативна: все в порядку, панове інтерпелянти не мають рації. Тому втратило змисл само зголошування інтерпеляцій. Наші внески і найслушніші законопроекти, ділові й конечні, були з ліміне відкидані, без надуми, без поважного мотивування. Сойм не прийняв ані одного нашого внеску, навіть найслушнішнішого й у найдрібнішій справі. Кожне наше позитивне зусилля було тут легковажене й саботоване. В той спосіб унеможливлено нам творчу працю для добра нашого народу тут, угорі, так само, як там на долині у наших організаціях.

СТАНОВИЩЕ ПОЛЬСЬКОЇ ДЕМОКРАТІЇ.

Якщо до травневого перевороту ми постійно вказували на ломання права у відношенні до нашого народу і зустрічалися з пустим запереченням, то після нього, коли дотодішну адміністраційну практику почали прикладати й до польських опозиційних партій і не тільки до нас, польська опозиція перестала сумніватися у правду наших тверджень, але не змінила ні свого відношення до нас ні своєї програми в українській справі. Якщо серед ендеків розвіялася віра в можливість засимілювати український нарід, то серед демократичної народної лівиці та в лавах польських соціялістів навіть не зродилася гадка, що головна причина програної парляментарної демократії — це факт, що **польська демократія не здобулася на будьяку реальну й позитивну полагоду справи національних меншин.**

СПАДЩИНА ЕНДЕЦІЇ.

Коли лівиця й центр не має ніякої позитивної меншинової програми, коли ендеки втратили віру у свою давнішу ідеольоґію й концепцію, то проурядовий табор, що взяв після ендеків керму влади в Польщі, перебрав разом з владою теж давнішу ендецьку програму у відношенні до українців. Зробив це тільки з тією іновацією, що поширив її помітно, переніс ідею утраквізму з царини шкільництва на всі інші ділянки життя і почав стосувати його з більшою вірою у саму вистарчальність: підсилення адміністраційного апарату, певний того, що це зміцнення адміністрації, подекуди й поліційно-адміністраційне зусилля заступить програму меншостевої політики. **Закони** останніх літ принесли нечувану інґеренцію держави у всі ділянки суспільного життя, а коронацією тієї всесильности адміністрації стала нова польська конституція. В тій засаді всесильности адміністрації лежить теж причина атомізації і польського й українського громадянства та **невизнавання нац. меншин самостійними орґанізмами** з іншими прикметами й національними цілями. У практиці причинилася ця остання концепція, звязана зі старою ендецькою польонізаційною програмою й адміністраційною самоволею, до того, що українському народові зроблено неможливою всяку орґанізаційно-творчу працю на всіх царинах життя.

ЗРІСТ ЗНАЧІННЯ УКРАЇНСЬКОЇ ПРОБЛЄМИ.

Та українське питання силою свого питомого тягару стає не тільки щораз важнішим в житті польської держави, воно вийшло поза її кордони, перестало бути виключно внутрішньою справою Польщі і **стало проблемою міжнародньої політики.** Треба відмітити, що українська проблема це в міжнародній політиці не припадкове й перехідне явище, а добуває щораз більшу актуальність.

Польська політика не рахувалася ні трохи з тим фактом першої ваги і не найшовши ніякої позитивної розвязки української проблеми, пішла по лінії найменшого опору, обмежуючи безупину й консеквентно можливости орґанізаційно-творчої праці українському народові.

Отак білянс польської політики в українській справі за час панування парляментарно-демократичного ладу — сумний. **Та ми дивимося спокійно в будуче, з вірою, що живий нарід мусить перемогти всі перешкоди й дійти до бажаної мети.**

Летунство Італії.

Замість могутньої фльоти — могутнє летунство.

Одинацять літ фашизму в Італії — це одинацять літ праці над розвоєм летунства. Хоча летунський промисл Італії мав уже деякі початки до світової війни, отже мав і досвід, то всеж не було в ньому ні належної орґанізації, ні відповідних виробів. Не краще було і з військовим летунством, а туристичне не істнувало взагалі. З погляду свого своєрідного ґеоґрафічного положення, італійське королівство, будучи на 3/4 морською державою, мусіло мати або міцне летунство, або велику фльоту й Італія вибрала перше. Перевести цю розбудову піднявся в 1931 р. маршал Бальбо, що й створив самостійну повітряну фльоту т. зв. Реджія Аеронавтіка. Все пізніше — було консеквенцією реформи летунства з 1931 р.

Бальбо перевів теж реорґанізацію військового летунства, яке поділено на 6 великих територіяльних округ. В летунських школах звернено найбільшу увагу на вишкіл ґруп і ґуртові лети. Великий осяг марш. Бальбо і його товаришів в липні м. р. — це вислід а водночас на всю ширину досвід нової італійської летунської доктрини. Крім спортового осягу і знаменитої реклями італійського летунського промислу, цей перелет має і глибше значіння. Він показує, де за випадок війни і на якому просторі можна сподіватись італійських літаків.

Стан військового летунства Італії виглядає менш-більше так: 150 важких бомбовозів, 125 легких гидроплянів, 150 легких бомбовозів і яких 500 обсерваційних літаків. Цей стан щороку більшає. Це в більшості літаки Фіята, озброєні у два важкі скорострíли та гидропляни Савоя, що мають по чотири скорострíли й апарат до кидання бомб. Мотори до всіх літаків постачає Фіят. Загальний тонаж бомбовозів доходить до 1300 тон. Найбільшу вагу прикладають у летунському промислі до самовистарчальности, але це відноситься тільки до фабрикації, бо сирівці постачаються з-за кордону. Цей летунський промисл наставлений перш за все на будову важких гидроплянів, яких завдання — самостійні операції над морем і співпраця з фльотою

Трудноші вишколу резерв, точніше втримання вишколених летунів у належній формі, створило широке туристичне летунство. З доручення міністерства летунства збудовано легкий ощадний туристичний літак і приділено їх до всіх більших летунських портів. Завдяки тому летуни-резервісти могли продовжувати вишкіл, не відриваючись від буденної праці. Крім цього це спопуляризувало дуже летунський спорт і збільшило продукцію туристичних літаків, що можуть на випадок війни стати у великій пригоді, як звязкові літаки. Крім Анґлії Італія — це одинока держава, що бере участь у лет. змаганнях за скорість. Будовою окремих перегонових літаків займається фабрика Макші, а у висліді кількалітніх зусиль добули італійці врешті і світовий рекорд скорости 629.37 км. на год. *Л.*

—o—

З орґанізаційного руху.

ПОВІТОВА НАРАДА В ЗОЛОЧЕВІ.

Дня 13. лютого ц. р. відбулася в Золочеві нарада представників золочівського повіту в самоуправних справах. Проводив **о. шамбелян д-р Степан Юрик** і **мгр. Олесницький.** Самоуправні справи і підготовку до виборів реферував **пос. Степан Кузик.** У нараді взяло участь біля 200 осіб з 30-ти сіл повіту. Зібрані із зацікавленням слідкували за рефератом, а потім ставили цілу низку запитів для вияснення ріжних постанов закону. Між іншим представники сіл домагалися від Повітового Народнього Комітету, щоби уладжував зібрання в справі громадських виборів по всіх селах, а принайменше по тих селах, де мають бути збірні громади.

ПОВІТОВА НАРАДА В РОГАТИНІ.

Заходом Повітового Комітету відбулася в Рогатині нарада дня 11. лютого ц. р. В нараді взяли участь представники з 28 громад повіту в числі поверх 100 осіб. Про самоуправний закон і підготовку до майбутніх громадських виборів реферував **пос. Степан Кузик.** По тім **д-р Семен Гладкий** візвав присутніх до вчасної

підготовки до виборів. У дискусії забирали ще голос: пп. **Бандура** з Пукова, **Кучмій і Семенів** з Липиці Горішньої, **Семеген** з Липиці Долішньої, **Сухоребський** з Чесник, **Іваськевич** з Вербиловець, **Воробець** із Залужа і **Белегай** з Підмихайлець.

НЕМА ДЕВАЛЮАЦІЇ ЗОЛОТОГО.

Міністер скарбу Завадський в інтервю впевняв, що про девалюацію польського золотого не може бути мови. Чехословаччина здевалюувала свою валюту. Тієї причини нема в Польщі завдяки польській господарсько-фінансовій політиці, яку веде від 3-х літ, польський торговельний біланс усе додатній, останніми часами замітний навіть зріст експорту над імпортом. Зате некорисно укладається торговельний біланс Чехословаччини, а це було головною причиною девалюації в Чехословаччині. Дальшою причиною девалюації чеської корони були досить високі внутрішні ціни, вищі ніж у Польщі. Не поробили в Чехословаччині заходів для віддовження, що зроблено рік тому в Польщі.

ЖЕРТВИ ЗЕМЛЕТРУСУ В ІНДІЯХ.

В Льондоні одержано остаточне обчислення жертв землетрусу в Індіях. На основі трагічної статистики згинуло коло 20.000 осіб, а ранених є поверх 80.000 осіб. Повінь наслідком землетрусу знищила 3.000 кв. миль управних піль. Без даху над головою залишилося поверх 100.000 осіб. Тепер Індії навіщені великою студіню, що наробила великої шкоди в плянтаціях бавовни.

НОВИНКИ

— **Праця для безробітних у Польщі.** У президії ради міністрів відбулася пресова конференція в справі боротьби з безробіттям шляхом переведення інвестиційних робіт у 1934 р. Сподіються дати роботу 20.000 людей.

— **Скільки платиться за наймичку.** За домашню службу (доходячу) визначено оплату 3.82 зол. місячно, за службу, що дістає до 30 зол. місячно будуть платити по 5.73, а за службу, що дістає більше як 30 зол. місячно, а менше ніж 60 зол. платитимуть 8.92 зол. За наймичку, яка дістає 60 зол. місячно та більше оплата така сама як за звичайного робітника.

— **ТШЛ. будує доми.** Т-во Школи Людовей в останніх місяцях побудувало людові доми в Боринячах (пов. Бібрка), Ваньовичах (пов. Дрогобич), Чабарівцях (пов. Копичинці), Миколаєві (пов. Бібрка). Крім того ТШЛ. перебрало на власність людовий дім в Гермаківці (пов. Борщів) і будує дім у Новосілці Еп. (пов. Борщів).

— **Одногодинний страйк** в цілім бориславськім басейні проголосила місцева управа ППС на 19. н. м. у звязку з подіями в Австрії.

— **Цибульського судитиме наглий суд.** Зачувати, що після доручення прокураторові оречення психіятрів про умовий стан Цибульського, постановили поставити його перед наглий суд.

— **Напад на секвестратора.** До селянина Дзіка в Рабці пов. Вілейка прийшов секвестратор Войневіч, що раз уже даремне пробував забрати в нього щось за податок, а поліцаєм і хотів засеквеструвати одежу. Дзік і його син, не зважаючи на поліцая, кинулися на секвестратора, а Дзікова вирвала поліцаєві револьвер, яким той хотів залякати боєву родину і напрямувала його на нещасного дерибілу. В хаті почалася метушня, серед цього Дзікова стрілила, але на щастя куля попала в двері. Врешті жінку роззброїли і секвестратор забрав те, що хотів, а Дзіки відповідатимуть перед судом.

— **Доки це буде?** Нам пишуть: Недавно женився з с. Верхні парубок Іван Стрілець до Гуменова калуського пов. Коли він їхав від шлюбу, напали на нього гуменецькі парібки і почали вимагати як викупу за дівчину горівки. Свідомий парубок, тепер молодий, відмовив їм цього, а тоді вони побили його до крови в білий день серед села. Чи не час скінчити вже з цим?

— **Відбудова тартаку.** М. р. згорів у Верхосі один з найбільших тартаків державних лісів. Як повідомляють нас, в межах допомоги Гуцульщині передбачена й відбудова цього тартаку. Робота з тією метою пічнеться з весною ц. р., восені змонтують машини і в сезоні 1934-5 тартак буде вже працювати.

— **Краєва хроніка.** У Вильні арештували дві жебрачки,що постійно вживали того самого тріку: Вдавали, що кидаються з нужди в ріку, а люди милосердилися і збирали для них датки. — В томуж місті побив купець Смідлянський свого послужника-хлопчину. На вістку про це зібралися якісь типи і здемолювали йому крамницю. — Польські фабрики обуви виробили мин. року 2 міліони черевик, тобто на 100 відс. більше, як у 1932 р.

— **Три роки мовчав...** 19. лютого 1931 р. напало трьох замаскованих опришків на хату вдови Вітковської в Новій Всі б. Торуня й забрали їй... 8 зол. 50 сот. та трохи срібної застави. Поліція прилапала одного з розбишак, Сітковського і торунський суд присудив його на 6 літ тюрми. Присуджений відкликувався до апеляції й касації, а коли це не помогло, зокрема спільники не дотримали умови й не ратували його, Сітковський зголосився кілька днів тому у слідчого судді й тепер, після 3 літ видав своїх товаришів нападу. Одного з них вже прилапали, другого шукають.

— **Ріжні вістки.** В Осльо відбулися змагання за мистецтво у штучній їзді пань на лижвах, в якому мистецтво світу добула Соня Гене. — З Савтгемптон повіз пароплав „Европа“ до Америки рекордово небувалий вантаж золота, вартости 5 міл. ф. шт. — Австралійський лікар Орей, що вже довший час працює в кольонії для прокажених на острові Ніл, мав винайти застрики, що виліковують цю лячну хворобу. — В місті Фернанда (Зл. Держави) намагалися білі дістатися до суду, де сиділо двох муринів; мурини зорганізувались й почали по вулицях бійку, що тревала цілих два дні, поки в неї не вмішався місцевий гарнізон.

— **Пошта на колесах.** Англійські залізниці завели вперше у себе цікаву новину: окремі вагони, в яких находиться комплетний поштовий уряд. Пасажири поїзду можуть при його допомозі не тільки телефонувати з дороги домів чи до бюра, але можуть теж за невеличкою оплатою, не рухаючись з вагону, подиктувати на цю пошту лист, який стенотипістка негайно переписує і ручаючи за дискрецію, передає на найближчій вузловій стації в догідному часі. Досі заведено дві такі пошти на возах, що вони виявилися дуже корисними, можуть бути вони причіплені небаром до всіх поїздів, що їдуть на далеку мету.

— **Історія скарбу в поясі.** В 1914 р. російська влада вивозила всіх горожан держав, що воювали з нею, на Сибір. Те саме дожидало й Пімну Заде Мустафу з Варшави. Знайомий агент поліції попередив його про те, часу було небагато і Мустафа, зібравши всю свою готівку, 3005 зол. рублів та 40 ф. шт., пішов до Аделі Пшепюрки, в якого хаті винаймав свою лечарню, прохаючи зашити це йому в пояс. Родина Пшепюрка почала шити, Мустафа зійшов до крамниці по дрібну готівку, але в тому моменті увійшли туди жандарми, арештували його й вивезли на Сибір. Звідти вдалося Мустафі втікти до батьківщини. В 1925 р. приїхав він до Варшави й почав вимагати віддачі золота, але Пшепюрка і слухати про те не хотів, що більше, почав домагатися від нього за комірне. Туркові не залишалося нічого, як передати, покликуючи відповідних свідків, цілу справу до суду, що й небаром розглядатиме ту цікаву історію.

Нові книжки й журнали.

„РІДНА ШКОЛА“ ч. 3. з 5. лютого 1934 р. після конфіскати вийшло другим накладом і — як звичайно — приносить дуже цікавий, ріжнородний й актуальний матеріялом зміст: Внутрішня позичка Рідній Школі. (Відозва Головної Управи Р. Ш.). Правильник внутрішньої позички Р. Ш. Фейлетон І. Чмака сконфіскований. Вадим: Треба поставитися! Без підручників для навчання української мови. Пос. Д. Великанович: Українське шкільництво. (Зміст промови, виголошеної в соймі). На Закарпатті. (Ріст москвофільства в школах. — Боротьба з освітою. — З життя українського вчительства). Як Бережани привітали управителя школи Р. Ш. Степан Конрад: Серед чужих. (Кореспонденція з заточення). Боротьба одного села за право на домашнє навчання. Меценатське діло українського громадянина в Америці. Олександер Тарнович: Діточа література в західних державах Европи. Франц Коковський: До історії нашого народнього шкільництва. Гігієна дому і школи: Туберкульоза і школа. (Докінчення). — Відповідн на запити. З життя Рідної Школи: Рідношкільна організація Товмачини; З діяльности Кружка Р. Ш. в Брошневі (пов. Долина); „Свято Ялинки“ і „Діточа Бібльотека“ Кружка Р. Ш. в Жовкві; З діяльности Кружка Р. Ш. в Лисичинах (пов. Стрий); Кружок Р. Ш. в Бортятині (Судова Вишня); З діяльности Кружка Р. Ш. в Красні; Кружок Р. Ш. в Новосілці; З діяльности Р. Ш. в Монастириськах. Ріжні вісти. Веселий куток. Ілюстрації: Брошнівські молодецькі колядники на Р. Ш. — Журнал „Рідна Школа“ виходить двічі в місяць та коштує місячно тільки 1 зол. — Адреса: Львів, вул. Словацького ч. 14.

На допомогу жертвам повені.

Список ч. 4

Гр.-кат. парох. уряд у Павлові 4·25 зол.; о. Галабурда Йосиф — певіт. Комітет Допомоги Жертвам Повені в Жовкві 169·67 зол.; о. Іван Гураль, Гошів 2·50 зол.; Церква в Гошівці 2·50 зол.; Гр.-Кат. парох. уряд Солонка 1·20 зол. В доларах амер.: Обєднання Українських Організацій в Ню-Йорку долярів: 19·86. Львів, лютий 1934.

За Комітет Допомоги Жертвам Повені:

о. В. Лициняк, голова. Інж. Ю. Мудрак, скарбник.

ОГОЛОШЕННЯ

Театри.

Великий Міський Театр.

Понеділок, 19. II. год. 7·30 веч. „Чоловік, що був Четвергом“. (Абон. 11).

Вівторок, 20. II. год. 7·30 веч. „Чоловік, що був четвергом“.

Театр Ріжнородностей.

Понеділок, 19. II. год. 7·30 веч. „Родина“. (Абон. „Або“ не важний).

Вівторок, 20. II. год. 7·30 веч. „Родина“.

Кіна.

АПРІЯ: „Пострах Арізони“, „Бунт крови та заліза“.

АПОЛЬО: „Паприка“

АТЛЯНТИК: „Парада резервістів“.

ВАНДА: „Св. Антоній Падевський“.

КАСІНО: „В твоїх обіймах“.

КОЛІСЕЙ: „В тайній службі“ і ревія: „Подумай про мене“.

КОПЕРНИК: „Катерина Велика“ (з Ел. Бергнер) і кольоровий додаток.

МІРАЖ: „Королівський любко“.

МАРУСЕНЬКА: „Йосиф у Єгипті“.

МУЗА: „Злочинець“.

ПАЛЯС: „Пригода на Лідо“.

ПАН: „Історія гріху“ та ревія.

ПАСАЖ: „На сліді злочинців“ (Кен Мейнард).

ХІМЕРА: „Світ без мужчин“.

СТИЛЕВЕ: „Гери в позумі“ та ревія.

УТІХА: „Ескадра очайдухів“ і ревія.

Закордонне радіо.

Понеділок, 19. лютого 1934.

Відень (506,8) 12·00 Альпейська музика, 18·55 Легка віденська музика, 21·10 Симф. концерт, **Братислава** (298·8) 20·00 „Марія Люція“ оп. Таннера, **Кошиці** (269,5) 13·30 Концерт, **Прага** (470,2) 19·20 Фортепян, **Париж** (1724) 8·00 Легка музика, 21·00 „Арміда“ оп. Глюка, **Білгород** (437,3) 19·20 Квінтет, **Ковно** (1935) 20·30 Спів, **Берлін** (356,7) 17·30 Концерт, **Кенігсвустергавзен** (1571) 17·50 Соната на два фортепяни Брамса, **Мінхен** (405,4) 17·50 Пісні, 18·30 Гітара, **Бресляв** (315,8) 21·30 Нар. пісні, **Будапешт** (549,5) 12·05, 22·10 Циг. музика, 13·30 Спів, 19·40 Концерт, **Рим** (420) 12·30, 22·00 Концерт (музика, спів).

Вівторок, 20. лютого 1934.

Відень (506,8) 16·05 Програма для дітей, 19·25 „Ріґолєто“ оп. Верді, **Прага** (470,2) 19·20 Джез, 20·10 Популярні дальматинські пісоньки, **Париж** (1724) 21·40 Давня музика та пісні, 22·30 Комічні пісоньки, 23·00 Нар. арагонські й каталонські пісоньки, **Штрасбург** (349,2) 21·30 „Студент-прошак“ оп. Міллекера, **Білгород** (437,3) 19·30 Пісоньки, 20·40 Хор, **Кенігсвустергавзен** (1571) 17·25 Музика нім. століть, **Ляйпціґ** (372,2) 18·20 Камер. музика, 22·25 Легка музика, **Мінхен** (405,4) 20·25 „Дон Карльос“, оп. Верді, **Будапешт** (549,5) 20·40 Циг. музика, 22·10 „Студент-прошак“ оп. Міллекера, **Мілано** (368,6) 20·40 „Сам Мартіно“ оп. Сільвера.

Львівське радіо.

Понеділок, 19. лютого 1934.

7·00—8·00 Ранішня авдиція, 12·05, 12·33 Легка музика з гр. плит, 15·25 Збіжева біржа, 15·30 Господарські вістки, 15·55 Скрипка 16·20 Пісні (Вилежинська, сопран), 16·40 Лекція фр. мови, 16·55 Джезова оркестра, 17·50 Стенографія, 18·00 Як роблять цукор, 18·45 Музика з грам. плит. 19·03 „З мовчазного дому“, 19·15 Всячина, 19·25 Відчит, 19·40, 19·43 Спортові вістки, 19·55 Сільва рерум, 20·00 Вибрані думки, 20·02, 21·16 Концерт (втіха, спів), 21·00 Успіхи на сонгах, 22·40 Концерт жіночих ревелерсів, 22·25, 23·00 Танкова музика.

Вівторок, 20. лютого 1934.

7·00—8·00 Ранішня авдиція, 12·05, 12·33 Сальоновий концерт, 12·50 Метеорольогічні вістки, 15·25 Збіжева біржа, 15·30 Господарські вістки, 15·40 Джез, 15·50 Куток мови, 16·30 Карузо з грам. плит, 17·00 Т... 17·10 Фортепян (Юлій Ізерліс), 17·50 Туристичний бюлетен, 18·00 Будівництво в новочасних містах, 18·20 Мус. серенада, 18·35 Легка музика з грам. плит, 19·03 Фейлетон „Більшовицька повість“, 19·15 Всячина, 19·25 Актуальний фейлетон, 19·40, 19·43 Спортові вістки, 19·55 Сільва рерум, 20·00 Вибрані думки, 20·02 Трансл. з Познаня: Косі фан Тутте“ („Такі вони всі“) ком. опера Моцарта. 22·30, 23·00 Танкова музика.

За редакцію відповідає Олександер Костик. Видає Видавнича Спілка „Діло“. З друкарні Вид. Спілки „Діло“ Львів Руська 10.